«Рада миру» Трампа: обмежена легітимність і стратегічні наслідки

Віктор БЕДЬ
Газета «Срібна Земля»

м. Ужгород
20 лютого 2026 року

Перше засідання ініційованої Дональдом Трампом «Ради миру» у Вашингтоні 19 лютого 2026 року стало не просто дипломатичною подією. Воно стало тестом на міжнародну легітимність нової структури, яку Білий дім позиціонує як інструмент управління післявоєнними процесами в Газі та потенційно — як ширший глобальний майданчик.

Ключове питання: чи стала ця ініціатива консолідацією світу довкола США — чи продемонструвала обмеженість підтримки?

Факти

Засідання відбулося, участь узяли делегації понад 20 країн.

Серед учасників — лідери Бахрейну, Азербайджану, Казахстану, Узбекистану, прем’єр Вірменії, представники Туреччини.

Участь західноєвропейських провідних демократій на рівні глав держав/урядів відсутня.

Частина європейських столиць публічно дистанціювалася від формату або обмежилася спостережною присутністю.

Формат передбачає значні фінансові внески учасників як умову повноправного членства.

Ці пункти підтверджені повідомленнями міжнародних інформаційних агентств та європейських медіа (Reuters, The Guardian, Радіо Свобода, 19–20.02.2026).

Аналітична оцінка

1. Це не дипломатичний зрив, але й не глобальний прорив

Подія відбулася, учасники були присутні, фінансові зобов'язання озвучені. Отже, говорити про «порожній зал» або формальний провал немає підстав.

Проте відсутність ключових західних демократій означає інше:

- ініціатива не отримала статусу консенсусної міжнародної інституції.

У світовій політиці легітимність визначається не гучністю заяв, а широтою підтримки серед системоутворюючих держав.

2. Селективна коаліція замість інституції

Склад учасників демонструє географічну концентрацію — Близький Схід, Центральна Азія, окремі партнери США. Це радше «коаліція за інтересом», ніж орган, що представляє ядро глобального демократичного світу.

Глобальні структури виникають через багатосторонній консенсус (як НАТО, G7, Бреттон-Вудська система).

Тут такого консенсусу поки не простежується.

3. Формат фінансового «входу» як фактор скепсису

Принцип довічного членства за значний фінансовий внесок може працювати для фондів або програм розвитку. Але для міжнародного політико-безпекового органу це виглядає як клубна модель, а не інституційна архітектура.

Для провідних демократій, які діють у межах парламентського контролю та міжнародного права, такий формат виглядає нетрадиційним і ризикованим.

4. Європейський сигнал

Обережна або критична реакція частини європейських столиць свідчить про те, що ініціатива сприймається не як підсилення ООН, а як паралельна структура.

У міжнародній політиці створення паралельних механізмів без узгодження із союзниками часто означає не посилення, а фрагментацію впливу.

Стратегічні наслідки

Для США в особі Дональда Трампа — це спроба персоналізованої дипломатії, що може або трансформуватися в реальний інструмент, або залишитися політичним проєктом із обмеженим впливом.

Для Європи — це сигнал про напруженість у трансатлантичному форматі та відсутність повної синхронізації позицій.

Для України — важливо, щоб будь-які нові міжнародні механізми не стали альтернативою чинним гарантіям безпеки та не створювали «паралельну дипломатію», яка розмиває принципи міжнародного права.

Висновок

Відсутність провідних розвинутих демократій серед повноправних учасників «Ради миру» є об’єктивним фактом, що свідчить про обмежену міжнародну легітимність цієї ініціативи та породжує обґрунтовані сумніви щодо її життєздатності й ефективності в довгостроковій перспективі.

Це не дипломатичний зрив самої події, однак це слабкий старт для органу, який публічно, з уст чинного президента США Дональда Трампа, заявляє претензію на глобальний статус.

Подальша доля «Ради миру» визначатиметься не риторикою, а практичними результатами: чи долучиться до неї ядро міжнародного демократичного світу, чи буде створено чіткий, прозорий і юридично вивірений механізм її функціонування. Станом на сьогодні таких гарантій не простежується, що зумовлює стриманий і критичний прогноз щодо перспектив цієї структури.